

Tisztelt Kollégák, Szociális Szakemberek, Barátaink és Támogatóink!

Minden ellenkező híresztelés ellenére idén is folytatjuk hagyományainkat, és a szokott időben (ahhoz a legközelebbi időben...), november 11-én pénteken, 10-15 óra között, a szokott helyen ("nyócker" Mátyás tér, Kesztyűgyár) megrendezzük a SzocExpo-t.

Valószínű, hogy igazatok van akkor, ha egy kicsit grimaszokat vágva azt dörmögitek az orrotok alá, hogy "mi a fenét ünnepeljünk a Szociális Munka napján?" Merthogy, ünnepelni nincsen túl sok okunk. Van azonban jó okunk tán ünnepélyesen is összejönni azért, hogy egymással és egymásnak érzékeltsük azt, hogy tán még nem emeltük fel szakmai tartásunkat és önbecsülésünket megadólag mindkét kezünket. Így azután, ha az idei Expo elé valami mottót kellene hirdetnünk, az úgy szólna, hogy: "Nem sok lehetőségünk és eszközünk maradt – de azokkal okosabban és hatékonyabban kellene éljünk!"

E szellemben 5, a dolgok megbeszélésére a szokásosnál hosszabb időt megengedő panelbeszélgetést szervezünk.

Ezek a következők:

1. Mediáció és mediációs módszerek etnikai és szociális konfliktusok enyhítésére

A mediáció manapság sokféle divatos eszközének sajátos területét tárgyalná meg a panel: mikor, milyen közvetítői módszerek enyhíthetnek olyan szociális és etnikai konfliktusokon, amelyekben közösségek vagy egyének közintézményekkel, közszolgálatokkal (azok képviselőivel) keverednek vitába, olykor konfliktusba. A panel kitér arra, hogy milyen mediációs módszerek állnak a szociális szakemberek rendelkezésére is, illetve, mikor célszerű „profi” közvetítők közreműködését is megkísérelni igénybe venni.

2. A szociális munka új kihívása: fogyatékos emberek támogatott lakhatása

A fogyatékos-ellátás nagy intézményeinek „kitagolása” nem csupán az elhelyezésben jelent változást, hanem a szakmai feladatokban is. A korábbi ápolási és gondozási feladatok által dominált ellátási forma a támogatott lakásothonokban megváltozik: a külső társadalmi kapcsolatokban gazdagabb, a „normális” „önálló-önrendelkező” életvezetéshez közelítő élethez kellene segíteni a kitagolt intézményekben élő embereket – főképpen szociális munkásoknak.

3. Miben tud segíteni a gyermekvédő szociális szakember – hogy jobb legyen az ügyfeleiké váló gyerekek élete?

A gyermekvédelem hagyományos működés módja az, hogy – bár „alapjáraton” a szülők a gyerekek jogi képviselői és érdekeik megjelenítői, de - akár a szülők ellenében is „védjék a gyerekeket”. Az elmúlt időszakban felerősödtek a gyerekek kapcsán a szülőket és gyerekeket is fegyelmező/ szankcionáló (vagy ezzel fenyegető) funkciók, és még a korábbiaknál is jobban elhalványult az a gyerekjóléti orientáció, amely szerint alapvetően a szülővel együttműködve lehetne-kellene segíteni abban, hogy a gyerekeknek könnyebb legyen az életük. Ebben az elhalványulásban szerepet játszott az a szomorú felismerés is, hogy a gyerekek életében legtöbbször a legsúlyosabb ártó tényező nem a szülő gonoszága, hanem az a szegénység, amiben élnek – aközben a gyerekekkel foglalatosskódó szociális szakembereknek lényegében semmilyen eszközük és módjuk nincsen a

szegénység enyhítésére. Nem tudnak pénzt adni, munkához juttatni a szülőket, stb. A kérdés: mi az, amiben még e beszorított helyzetben is többet és jobban lehetne segíteni szülőnek és gyerekeknek abban, hogy könnyebb legyen az élet, kisebb legyen a szenvedés?

4. Válaszúton a szociális terület érdekérvényesítési szerveződései: merre tovább?

Az elmúlt években a szociális terület minden korábnál nagyobb létszámban vett részt a hagyományos érdekképviselő kollektív akcióiban: tüntetett, demonstrált, sztrájkolt. Ám e megmozdulások legfeljebb fél-sikerekhez vezettek (pl. bérpótlékhoz – bérrendezés helyett), ám a korábbi eszközök további alkalmazása csekély sikerrel kecsegtet. Ebben a helyzetben vannak, akik a hagyományos eszközök szolidarisztikus kiterjesztésének (ügyfelekre, más humánterületi segítőkre, közalkalmazottakra és köztisztviselőkre, stb.) lehetőségeitől várnak sikeresebb érdekképviselőt és érvényesítést. Mások úgy vélik, hogy a jelenlegi politikai berendezkedésben nincs esély és lehetőség a demokratikus, hagyományosan szakszervezeti jellegű érdekérvényesítésre. Szerintük ebben a helyzetben ki kell törni abból a prűdériából, amelyik a szociális (vagy más civil) szereplők politizálására afféle, a pedofiliával azonos kategóriába sorolt perverzióként gondolnak – és az érdekérvényesítéshez a közéleti politizálásnak más, innovatívabb technikáira van szükség.

5. Kompetenciák - képzés és gyakorlat

- Milyen kihívások vannak jelen a terepen - milyen tudásra van szükség, ami a szükségletekre válaszol?
- A szakmai szocializáció és a kompetencia-elsajátítás lépcsői (alapképzés - továbbképzés - in-service training)

A panelek meghívott felvezetőivel még egyeztetünk, és a velük való egyeztetés nyomán a megtárgyalandó kérdések tovább fognak tisztázódni, esetleg még módosulni is. Ugyancsak ezen egyeztetésektől függ az, hogy hány órákor, melyik teremben kerül sor az egyes panelekre.

További bizonytalanság az is, hogy kellő számban jelentkeznek-e a kollégák (és azok munkatársai, – Nyuszit idézve a Micimackóból - barátai, rokonai és üzletfelei) a "Legyél Te a tízezredik" címmel meghirdetett demonstratív és forgalomfeltartó városi sétára. Ha elegen jelentkezünk, akkor nem kérdés, az Expo előadói és közönsége is igyekszik tízezredikként ott lenni 4-kor a gyülekezőhelyen – de, még a demonstráció helye, módja is változhat. (Az ideje remélem nem.)

A szervezést megkönnyítenék azzal, ha érdeklődéseket afféle "**regisztrációként**", a számotokra érdekesnek ígérkező panelek megjelölésével előre jeleznék a 3sz@3sz.hu címén, illetve **Kovács Györgyinél (kovacs.gyorgyi@3sz.hu)**.

Várunk, gyertek!

Üdvözlettel:

Krémer Balázs

3SZ elnök